

Sygn. akt II Ca 265/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 20 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Marian Raszewski SSO Janusz Roszewski
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. A. , G. A.

przeciwko Towarzystwu (...) SA w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 8 lutego 2013r. sygn. akt I C 517/12

1. zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu następujące brzmienie:

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) w W. solidarnie na rzecz powodów G. A. i R. A. kwotę 9.188,26 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011 r,

II. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów .kwotę 3.768,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1.10.2012 r.

III. w pozostałym zakresie powództwo oddala,

IV. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 1547 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania,

V. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu od pozwanego kwotę 941 zł, od powodów solidarnie kwotę 140 zł tytułem pokrycia kosztów sądowych

2. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 114 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania apelacyjnego

II Ca 265/13

UZASADNIENIE

Powód G. A. i R. A. wnieśli o zasądzenia od Towarzystwa (...) w W. kwoty 14.486,73 zł tytułem wyrównania szkody wynikającej z wypadku komunikacyjnego ze stosownymi odsetkami.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 8 lutego 2013 r. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 9.188,26 zł i kwotę 4.845,63 zł ze stosownymi odsetkami, w pozostałym zakresie powództwo oddalił i orzekł o kosztach postępowania. Rozstrzygnięcie swoje oparł na następujących ustaleniach:

W dniu 18 maja 2011 r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ motocykl powoda marki k. Winną kolizji była A. G. ubezpieczona u pozwanego. Sąd ustalił, że koszt naprawy motocykla wynosi 9.188,26 zł. W wyniku wypadku uszkodzeniu uległ kask, kombinezon motocyklowy i buty. Powód zakupił te przedmioty za łączną sumę 5.384,03 zł i z uwagi na to, że były to rzeczy używane odliczył 10% amortyzacje.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł pozwany zaskarżając wyrok w całości co do punktu II oraz co do kosztów procesu w punktach III, IV i V wyroku. Zarzucił naruszenie przepisów postępowania - art. 233 § 1 k.p.c. , przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie przez przyjęcie, że powód dostatecznie udokumentował zniszczenia kasku, kombinezonu i butów oraz ich wartość, co uzasadniałoby zasądzenie całości żądanej kwoty z tego tytułu, podczas gdy powód nie udowodnił całkowitego zniszczenia tych przedmiotów, braku możliwości ich naprawy, bądź zbycia w stanie uszkodzonym; przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów i sformułowanie ustaleń w zakresie wartości kasku, kombinezonu butów przed upadkiem powoda na motocyklu i po tym zdarzeniu jedynie w oparciu o subiektywne przekonanie Sądu i niewiarygodne paragony fiskalne, a jednocześnie z pominięciem zarzutów pozwanego. Zarzucił również naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 361 §1 i 2 k.c. oraz art. 363 § 1 k.c. w zw. z art. 6 k.c., z którego wynika zakres odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę, a w szczególności przyjęcie przez Sąd za usprawiedliwione roszczenie o odszkodowanie za uszkodzenie kasku, kombinezonu i butów, mimo niewykazania przez powoda , iż rzeczy te zostały faktycznie zniszczone w efekcie przedmiotowego zdarzenia oraz że po upadku powoda z motocykla nie przedstawiają już żadnej wartości.

Wskazując na poważne zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa w części zaskarżonej, tj. ponad kwotę 9.188,26 zł; rozstrzygnięcie o kosztach procesu przed Sądem I instancji przy uwzględnieniu zasady proporcji i zasądzenie do każdego z powodów na rzecz strony pozwanej kosztów procesu przed Sądem II instancji.

Powodowie wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo uzasadniona. W zakresie odszkodowania za kombinezon, kask i buty motocyklowe – wbrew zarzutom apelacji – Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że powód udowodnił, że w chwili zdarzenia miał na sobie kombinezon motocyklowy, kask i buty motocyklowe i kask zakupił w styczniu, kombinezon i buty w kwietniu 2011 r. Rzeczy te nabył jako nowe za łączną kwotę 5.384,03 zł. Przedłożone paragony fiskalne - w ocenie Sądu Okręgowego – są dostatecznym dowodem nabycia ich przez powoda i dostatecznym dowodem jaka wartość miały te rzeczy w dniu zakupu. W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela argumentację Sądu Rejonowego i przyjmuje ją za własną. Nie istniały bowiem żadne racjonalne argumenty aby przedłożone paragony fiskalne wraz z zeznaniami powoda, że to on nabył te przedmioty we wskazanym w paragonach terminie uznać za niewiarygodne. Rozbieżności między datą kupna

przedmiotów wynikająca z paragonów, a datą wskazaną w zeznaniach powoda nie pozbawiają waloru wiarygodności zeznań powoda. Pomyłki tego typu są wynikiem zdenerwowania i świadczą raczej o spontaniczności zeznań niż o ich niewiarygodności. Powód dysponował wskazanymi paragonami i - doświadczenie w zakresie oceny zeznań wskazuje - że gdyby powód zdobył te paragony na użytek niniejszego procesu to w zeznaniach podałby nawet datyienne kupna poszczególnych przedmiotów. Również zeznania powoda dotyczące zniszczenia tych przedmiotów prawidłowo Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne, tym bardziej że fakty podane w tym zeznaniach potwierdziła świadek A. G.. Kombinezon z przetartym rękawem, wgnieciony kask i przetarty but to niewątpliwie akcesoria motocyklowe nie przedstawiające żadnej wartości handlowej ani użytecznej. W tym zakresie zarzut pozwanego wskazujący, że do oceny wartości handlowej tych przedmiotów potrzebna jest wiedza specjalistyczna nie jest trafny.

Zasadny jest natomiast zarzut pozwanego, że powodowie nie wykazali zakresu utraty wartości handlowej omawianych przedmiotów w okresie od chwili zakupu do chwili wypadku. Sąd uznał, że 10% amortyzacji wskazany przez powoda jest prawidłowym obniżeniem wartości tych przedmiotów. Jednak do prawidłowej oceny procentu amortyzacji tych przedmiotów konieczna jest wiedza specjalistyczna. Obowiązek wykazania tych okoliczności spoczywa na powodach. Nie zawnioskowali oni dowodu z opinii biegłego celem wykazania tych okoliczności. Nie wykazanie zaś wysokości szkody prowadzi do oddalenia powództwa w tym zakresie. W tradycyjnym ujęciu udowodnienie wysokości żądania w takiej sytuacji jest obiektywnie możliwe, więc zastosowania art. 322 k.p.c. nie może mieć miejsca. Konsekwencją tego stanowiska byłoby oddalenie powództwa odnośnie kwoty 4.845,63 zł, czyli uwzględnienie apelacji w całości.

Jednak w obowiązującym stanie prawnym, w którym stosownie do treści art. 316 § 1 k.p.c., sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, dotychczasowe rozumienie niemożliwości z art. 322 k.p.c. powinno podlegać zrewidowaniu. Nie może bowiem chodzić już tylko o niemożność rozumiana w sensie obiektywnym, lecz także o niemożliwość ścisłego ustalenia szkody na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez powoda do oceny przez sąd. W takim razie sąd, nie mając obowiązku przeprowadzenia uzupełniających dowodów z urzędu powinien, kiedy fakt poniesienia szkody jest niesporny, podjąć próbę ustalenia jej wysokości na podstawie oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. Wynik takiej oceny może okazać się niekorzystny dla powoda, ale ryzyko to jest usprawiedliwione jego procesową biernością (por. wyrok SN z dnia 26 stycznia 2006 r., II CSK 108/05.; wyrok SN z dnia 23 stycznia 2008 r., V CSK 388/07).

Sąd Okręgowy – uwzględniając wszystkie okoliczności sprawy – ocenił, że przedmioty, które uległy zniszczeniu w czasie wypadku takie jak: kask, kombinezon i buty były zamortyzowane nie o 10% ich pierwotnej wartości ale o 30%, czyli miały łączną wartość nie 4.845,63 zł, ale 3.768,82 zł. Wynik tej oceny może być niekorzystny dla powoda, ale ryzyko to usprawiedliwione jest jego procesową biernością. O taką więc kwotę należało zmniejszyć zasadzone świadczenie. Jest to kwota 1.077 zł.

Koszty Sąd Okręgowy stosunkowo rozdzielił zgodnie z art. 100 k.p.c. Wartość przedmiotu sprawy po rozszerzeniu powództwa wynosiła 14.846 zł. Oplat sądowa, którą poniósł powód 743 zł. Natomiast wynagrodzenie radcy prawnego łącznie z opłatą od pełnomocnictwa kwotę 1217 zł. Zgodnie bowiem z § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji. Pozwany przegrał sprawę w 87%. I dlatego powodowie powinni ponieść koszty w wysokości 413 zł (13% z 3177 zł; ogół kosztów poniesionych przez strony to kwota 3177 zł na którą składają się 743 zł opłaty i wynagrodzenie radcy prawnego – 2x 1217 zł). Natomiast koszty sądowe wyniosły kwotę 1081,20 zł i pozwany powinien ponieść 87% tych kosztów czyli kwotę 941 zł. Natomiast w postępowaniu apelacyjnym pozwany wygrał apelację w 22% i w takiej części Sąd rozdzielił koszty. Koszty poniesione w postępowaniu apelacyjnym to kwota 843 zł, na którą składają się opłata od apelacji w wysokości 243 zł i wynagrodzenie dwóch pełnomocników w wysokości po 300 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 386 k.p.c. i art. 100 k.p.c., orzec jak w sentencji.